

Εφηβεία, μια παρεξηγημένη ηλικία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Είναι τόσο ενδιαφέρουσα και τόσο

πλούσια η ηλικία αυτή, ώστε δεν θεωρώ ότι επαναλαμβάνω γνωστά πράγματα, γράφοντας αυτό το γράμμα που απευθύνεται σε σένα , και αναφέρεται στην εφηβεία. Ελπίζω να καταλάβετε, γιατί την ονόμασα παρεξηγημένη ηλικία. Θυμίζω ότι πολλές φορές αναφερόμαστε στη εφηβεία σαν να είναι κάποια αρρώστια, και για αυτό όταν θέλουμε να δικαιολογήσουμε κάποιον έφηβο λέμε «μην τον

παρεξηγείς, άστον, περνάει εφηβεία.» Αυτό, δείχνει από μία άποψη και το πόσο οδυνηρή είναι αυτή η ηλικία, για τον ίδιο τον έφηβο.

Ας την γνωρίσουμε λοιπόν λίγο καλύτερα έστω μέσα από αυτό το γράμμα, έτσι ώστε να καταλάβουμε καλύτερα τους εφήβους μας, και να κατανοήσουμε ακόμα καλύτερα τις έντονες αλλά και τις ήπιες, μερικές φορές, συγκρούσεις που γίνονται μέσα στις οικογένειες!

Η εφηβεία κατ' αρχήν, έχει βιολογική αρχή και ψυχολογικό τέλος, δηλ. αρχίζει από την ηλικία που αλλάζει το σώμα του παιδιού, που μεγαλώνει, που ψηλώνει, και τελειώνει , όταν τελειώσουν οι βασικές λειτουργίες ,για τις οποίες η εφηβεία υπάρχει. Δηλ. πότε; Άγνωστο. Για άλλον τελειώνει στα 17-18 ,για άλλον στα 25, για άλλον στα 40 και για άλλον μπορεί να μην τελειώσει και ποτέ! [\(περισσότερα...\)](#)